

foretages Afskrivninger af en saadan Størrelse, at man, saafremt der af de afskrevne Beløb blev dannet et Fornyelsesfond, opnaaede Dækning for den Forringelse i den oprindelige Anlægs- eller Anskaffelsesværdi, der dels skyldes Slid eller anden Materiel-Forringelse, dels Forældelse eller Uegnethed til fortsat Anvendelse. Ud fra dette Synspunkt har Kommissionen foreslaaet en Række Afskrivningsprocenter, beregnet efter de forskellige Anlægsdeles Varighed. Procenterne er som Helhed højere end de tidligere anvendte.

Finansministeren har principielt og paa alle Hovedpunkter kunnet slutte sig til de af de to nævnte Kommissioner stillede Forslag, og der er paa nærværende Finanslovforslag opført Afskrivningsbeløb, som er ført til Udgift for de paagældende Ejendoms- og Driftskonti og til Indtægt paa Formuebudgettet (§ 26). For de 3 forannævnte Statsvirksomheders Vedkommende er Administrationskommissionens Forslag fulgt. For de øvrige Institutioners Vedkommende har Hovedreglen været, at der er foreslaaet afskrevet 1 pCt. af de bogførte Værdier. Undtagelserne herfra er omtalt nærmere i Anmærkningerne til Finanslovforslagets § 26 (Anmærkningerne Sp. 2393). Her skal dog bemærkes, at de Aktiver, hvis Værdi udelukkende eller i ganske overvejende Grad hidrører fra Arealer, der tilhører Staten, ikke er inddraget under Afskrivningen. Derimod er der beregnet Afskrivning paa en Række Aktiver, af hvis Værdi Arealer udgør en vis Del; dels har Finansministeriet nemlig ikke været i Stand til at opgøre, hvorledes den Værdi, hvormed Aktivet er opført i Status, fordeler sig mellem f. Eks. Arealer og Bygninger, dels er den Procent, hvormed Afskrivningen i disse Tilfælde er foretaget, nemlig 1, saa lav, at det synes uden Betænkelighed, om der i det Beløb, hvoraf den budgetterede Afskrivning beregnes, medtages nogle Værdier, som i Følge deres Karakter egentlig ikke skulde være Genstand for Afskrivning. I øvrigt er det Finansministeriets Hensigt efterhaanden at søge tilvejebragt rationelle og graduerede Afskrivningsregler for Statens Ejendomme og Anlæg i sin Helhed. Afskrivningernes samlede Sum udgør ca. 17,2 Mill. Kr.

Endvidere har man ligeledes efter Indstilling fra Statsregnskabskommissionen stillet Forslag om, at der til *Tjenestemændenes Pensionering* paalægges de enkelte Ministerier et Bidrag i Forhold til Lønningerne, saaledes at disse Beløb foruden de $2\frac{1}{2}$ pCt., der i Henhold til Tjenestemandsloven allerede fradrages i Tjenestemændenes Lønninger, føres til Indtægt for Pensionsudgiftskontoen (§ 25). Idet man med Hensyn til Enkelthederne ved Ordningen skal henvise til Anmærkningerne til Forslagets § 25 Sp. 2389, skal her bemærkes, at de omhandlede Bidrag til Dækning af Pensionsbyrden efter den i saa Henseende foreslaaede Ordning er ført til Udgift som en selvstændig Post paa samme Afsnit som Lønningerne. Det Beløb, der saaledes føres til Indtægt paa § 25, udgør ca. 3,5 Mill. Kr.

Tekstanmærkningerne, der hidtil har været opført i Finansloven ved den paagældende Underkonto, er — for at gøre den talmæssige Opstilling mere sammentrængt — paa nærværende Finanslovforslag samlede i Slutningen af hver Finanslovsparagraf med Angivelse af, til hvilken Underkonto de refererer sig; dog er Tekstanmærkningerne til § 2 opførte efter de enkelte Statsvirksomheders Afsnit.

Endelig skal oplyses, at alle Spørgsmaal om Tildeling af speciel *Lønnings- eller Pensionsanciennetet* (bortset fra de i Tjenestemandslovens § 55, Stk. 7 omhandlede Tilfælde) fremtidig er henvist til Normeringsloven, saaledes at den hidtidige Ordning, hvorefter Spørgsmaal af denne Art for nogle Institutioners Vedkommende behandlede paa Normeringslov, medens andre Institutioner søgte Hjemmelen paa Finanslov eller Tillægsbevillingslov, er bragt til Ophør.